II

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση δεν είναι υποχρεωτική)

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Μαΐου 2008

σχετικά με τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Κοινότητας (2008-2010)

(2008/390/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 99 παράγραφος 2,

τη σύσταση της Επιτροπής,

τη συζήτηση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 13ης και 14ης Μαρτίου 2008,

Εκτιμώντας ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα για τη σύσταση της Επιτροπής,

ΣΥΝΙΣΤΑ:

ΤΜΗΜΑ Α

ΜΑΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Α.1. ***Μακροοικονομικές πολιτικές που δημιουργούν τις προϋποθέσεις για μεγαλύτερη οικονομική ανάπτυξη και απασχόληση***

Εξασφάλιση της οικονομικής σταθερότητας για την αύξηση της απασχόλησης και του αναπτυξιακού δυναμικού

Οι υγιείς μακροοικονομικές πολιτικές και οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στις αγορές προϊόντων, εργασίας και κεφαλαίου είναι ζωτικής σημασίας για τη στήριξη μιας ισόρροπης οικονομικής ανάπτυξης και την πλήρη αξιοποίηση του αναπτυξιακού δυναμικού. Οι νομισματικές πολιτικές μπορούν να συμβάλουν εξασφαλίζοντας τη σταθερότητα των τιμών και, χωρίς να θίγεται ο στόχος αυτός, στηρίζοντας άλλες γενικές οικονομικές πολιτικές όσον αφορά την ανάπτυξη και την απασχόληση. Για τα νέα κράτη μέλη, θα είναι πολύ σημαντικό οι νομισματικές και συναλλαγματικές πολιτικές να συμβάλλουν στην επίτευξη σύγκλισης. Τα συστήματα συναλλαγματικών ισοτιμιών αποτελούν σημαντικό μέρος του συνολικού πλαισίου οικονομικής και νομισματικής πολιτικής και θα πρέπει να προσανατολίζονται προς την επίτευξη πραγματικής και διατηρήσιμης ονομαστικής σύγκλισης. Η συμμετοχή στον ευρωπαϊκό μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ ΙΙ) σε εύθετο χρόνο μετά την προσχώρηση αναμένεται να συμβάλει στην ενίσχυση των προσπαθειών αυτών.

Η εξασφάλιση υγιούς δημοσιονομικής θέσης επιτρέπει την πλήρη και συμμετρική λειτουργία των αυτόματων δημοσιονομικών σταθεροποιητών καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου, με στόχο τη σταθεροποίηση του παραγόμενου προϊόντος γύρω από το δυνητικό προϊόν. Για τα κράτη μέλη που έχουν ήδη επιτύχει υγιείς δημοσιονομικές θέσεις, η πρόκληση συνίσταται στη διατήρηση των θέσεων αυτών. Όσον αφορά τα υπόλοιπα κράτη μέλη, πρέπει να λάβουν όλα τα αναγκαία διορθωτικά μέτρα για να επιτύχουν τους μεσοπρόθεσμους δημοσιονομικούς τους στόχους, ειδικότερα σε περίπτωση βελτίωσης των οικονομικών συνθηκών, αποφεύγοντας την εφαρμογή πολιτικών που επιτείνουν τις κυκλικές διακυμάνσεις και δημιουργώντας προϋποθέσεις που να επιτρέπουν την πλήρη λειτουργία των αυτόματων σταθεροποιητών καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου προτού εμφανιστεί η επόμενη οικονομική επιβράδυνση. Ειδικότερα, σύμφωνα με την έκθεση για τη μεταρρύθμιση του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης (ΣΣΑ) που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 22 Μαρτίου 2005, στη ζώνη του ευρώ και στα κράτη μέλη του ΜΣΙ ΙΙ, όσα κράτη μέλη δεν έχουν ακόμη επιτύχει τους αντίστοιχους μεσοπρόθεσμους δημοσιονομικούς στόχους (ΜΔΣ) θα πρέπει να επιδιώξουν ετήσια εξωκυκλική προσαρμογή, μη συμπεριλαμβανομένων τυχόν έκτακτων και λοιπών προσωρινών μέτρων, με μέτρο αναφοράς το 0,5 % του ΑΕΠ.

Για τα επιμέρους κράτη μέλη οι ΜΔΣ διαφοροποιούνται ανάλογα με τις διάφορες οικονομικές και δημοσιονομικές θέσεις και εξελίξεις. Σύμφωνα με τη μεταρρύθμιση του ΣΣΑ του 2005, οι ΜΔΣ θα επανεξεταστούν ώστε να ληφθούν καλύτερα υπόψη οι δημοσιονομικές επιπτώσεις της γήρανσης του πληθυσμού. Επιπλέον, και σύμφωνα με τη μεταρρύθμιση του 2005, η θέσπιση ή η ενίσχυση εθνικών δημοσιονομικών κανόνων και θεσμών, περιλαμβανομένων των μηχανισμών παρακολούθησης, μπορεί να συμπληρώνει το επωφελώς σύμφωνο και να στηρίζει τους στόχους του.

Μια πρόσθετη μακροοικονομική πολιτική πρόκληση για ορισμένα κράτη μέλη είναι να λειτουργούν σε ένα περιβάλλον ταχείας αναπλήρωσης της υστέρησης, που συνοδεύεται σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό από εξωτερικά ελλείμματα, ταχεία πιστωτική επέκταση και χρηματοπιστωτική εμβάθυνση. Η δημοσιονομική συγκράτηση, η αποτελεσματική χρηματοπιστωτική εποπτεία και η προώθηση της ανταγωνιστικότητας έχουν καθοριστική σημασία για τον περιορισμό των εξωτερικών και εσωτερικών ανισορροπιών. Η τήρηση συγκρατημένης δημοσιονομικής στρατηγικής αποτελεί ένα σημαντικό μέσο για τον περιορισμό των εξωτερικών ελλειμμάτων εντός του φάσματος εντός του οποίου μπορεί να εξασφαλιστεί μια υγιής εξωτερική χρηματοδότηση. Πέραν της συμβολής στην επίτευξη υγιών δημοσιονομικών θέσεων, η δημοσιονομική πειθαρχία μπορεί επίσης να συμβάλει στον περιορισμό του κινδύνου διόγκωσης της εγχώριας ζήτησης με συνακόλουθο υψηλότερο πληθωρισμό μόνιμου χαρακτήρα και στην αποφυγή της εμφάνισης κινδύνων μακροοικονομικού χαρακτήρα που θα μπορούσαν να προκαλέσουν αυξομειώσεις των πραγματικών συναλλαγματικών ισοτιμιών και παρατεταμένη απώλεια ανταγωνιστικότητας. Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και ο κατάλληλος συντονισμός των πολιτικών διευκολύνουν ουσιαστικά τις οικονομίες να αντεπεξέλθουν σε ενδεχόμενες αρνητικές εξελίξεις της παγκόσμιας οικονομίας.

Κατευθυντήρια γραμμή αριθ. 1. Για να εξασφαλιστεί η οικονομική σταθερότητα για διατηρήσιμη ανάπτυξη

1. Όπως ορίζει το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης, τα κράτη μέλη πρέπει να τηρήσουν τους μεσοπρόθεσμους δημοσιονομικούς τους στόχους. Για όσο διάστημα δεν έχει επιτευχθεί ο στόχος αυτός, θα πρέπει να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία διορθωτικά μέτρα με σκοπό την επίτευξή του. Τα κράτη μέλη πρέπει να αποφεύγουν την εφαρμογή δημοσιονομικών πολιτικών που επιτείνουν τις κυκλικές διακυμάνσεις. Επιπλέον, είναι αναγκαίο όσα κράτη μέλη έχουν υπερβολικό έλλειμμα να αναλάβουν αποτελεσματική δράση για την ταχεία διόρθωση των υπερβολικών ελλειμμάτων τους.

2. Τα κράτη μέλη με ενδεχομένως μη διατηρήσιμα ελλείμματα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών θα πρέπει να καταβάλουν προσπάθειες για τη διόρθωσή τους εφαρμόζοντας διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, ενισχύοντας την εξωτερική τους ανταγωνιστικότητα και, εφόσον χρειάζεται, συμβάλλοντας στη απορρόφησή τους με την εφαρμογή δημοσιονομικών πολιτικών. Βλέπε επίσης ολοκληρωμένη κατευθυντήρια γραμμή «Για μια δυναμική και εύρυθμα λειτουργούσα ΟΝΕ» (αριθ. 6).

Διασφάλιση της οικονομικής και δημοσιονομικής βιωσιμότητας ως βάσης για την αύξηση της απασχόλησης

Χωρίς αλλαγές των πολιτικών και των τρόπων συμπεριφοράς εν γένει, η γήρανση του πληθυσμού της Ευρώπης εγκυμονεί κινδύνους για τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της οικονομίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω πτώσης της δυνητικής αύξησης της κατά κεφαλήν παραγωγής, οφειλόμενης στη μείωση του ποσοστού του πληθυσμού σε ηλικία εργασίας, καθώς και λόγω αύξησης της αύξησης των δαπανών για τις συντάξεις, την κοινωνική ασφάλιση, την υγεία και τη μακροχρόνια περίθαλψη. Εάν δεν αντιμετωπιστούν εγκαίρως, αυτές οι προοπτικές εξέλιξης θα οδηγήσουν σε σημαντική διόγκωση του χρέους. Σύμφωνα με τα στοιχεία που παρουσιάζονται στην έκθεση της Επιτροπής σχετικά με τη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών, αρκετά κράτη μέλη εκτίθενται σε υψηλούς κινδύνους βιωσιμότητας, ενώ ορισμένα άλλα σε μεσαίας τάξεως κινδύνους.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αντιμετωπίσουν τις οικονομικές επιπτώσεις της γήρανσης του πληθυσμού, σύμφωνα με την παγιωμένη τρισχιδή στρατηγική για την αντιμετώπιση των δημοσιονομικών επιπτώσεων της γήρανσης του πληθυσμού. Τούτο συνεπάγεται έναν κατάλληλο συνδυασμό πολιτικών για την επίτευξη ικανοποιητικού ρυθμού μείωσης του χρέους, μεταξύ άλλων με την επίτευξη των ΜΔΣ, και για την παροχή κινήτρων για την αύξηση των ποσοστών απασχόλησης και της προσφοράς εργασίας, ώστε να αντισταθμιστούν οι συνέπειες της μελλοντικής μείωσης του ποσοστού των ατόμων σε ηλικία εργασίας, προϋποθέτει δε και μεταρρυθμίσεις των συστημάτων παροχής συντάξεων και υγειονομικής περίθαλψης. Πρέπει επίσης να εκσυγχρονιστούν τα συστήματα κοινωνικής προστασίας για να είναι οικονομικώς βιώσιμα, να δοθούν κίνητρα στον πληθυσμό σε ηλικία εργασίας για την ενεργό συμμετοχή του στην αγορά εργασίας, και παράλληλα να υποστηριχθούν οι στόχοι τους όσον αφορά την πρόσβαση και την επάρκεια. Η βελτιωμένη διάδραση μεταξύ συστημάτων κοινωνικής προστασίας και αγορών εργασίας μπορεί να εξαλείψει τις στρεβλώσεις και να ενθαρρύνει την παράταση του επαγγελματικού βίου σε ένα πλαίσιο αύξησης του προσδόκιμου ζωής. Οι πολιτικές για την προαγωγή της υγείας, συμπεριλαμβανομένης της προληπτικής μέριμνας διά την υγεία, θα μπορούσαν να αυξήσουν το χρονικό διάστημα υγιούς διαβίωσης, στηρίζοντας με τον τρόπο αυτό τη βιωσιμότητα των συστημάτων ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης.

Κατευθυντήρια γραμμή αριθ. 2. Για να διασφαλιστεί η οικονομική και δημοσιονομική βιωσιμότητα ως βάση για την αύξηση της απασχόλησης

Τα κράτη μέλη πρέπει, ενόψει του αναμενόμενου κόστους λόγω της γήρανσης του πληθυσμού,

1. να μειώσουν με ικανοποιητικό ρυθμό το δημόσιο χρέος, ενισχύοντας έτσι τα δημόσια οικονομικά τους,

2. να μεταρρυθμίσουν και να ενισχύσουν τα εθνικά συστήματα συνταξιοδότησης, κοινωνικής ασφάλισης και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης ώστε να καταστούν οικονομικώς βιώσιμα, κοινωνικώς επαρκή και προσβάσιμα.

3. να λάβουν μέτρα για την αύξηση της συμμετοχής στην αγορά εργασίας και της προσφοράς εργατικού δυναμικού, ιδίως μεταξύ των γυναικών, των νέων και των μεγαλύτερων σε ηλικία εργαζομένων, και να προωθήσουν μια προσέγγιση της εργασίας βασιζόμενη στον κύκλο ζωής ώστε να αυξηθούν οι δεδουλευμένες ώρες στην οικονομία.

Βλέπε επίσης ολοκληρωμένη κατευθυντήρια γραμμή «Να προωθηθεί μία προσέγγιση της εργασίας βασιζόμενη στον κύκλο ζωής» (αριθ. 18, και 4, 19, 21).

Προώθηση της αποτελεσματικής κατανομής πόρων με προσανατολισμό την ανάπτυξη και την απασχόληση

Καλά σχεδιασμένα συστήματα φορολόγησης και δαπανών, τα οποία ευνοούν την αποτελεσματική κατανομή πόρων, είναι αναγκαία προκειμένου ο δημόσιος τομέας να συμβάλει πλήρως στην οικονομική ανάπτυξη και την απασχόληση. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με τον

αναπροσανατολισμό των δαπανών προς κατηγορίες που ενισχύουν την ανάπτυξη, όπως η Έρευνα και Ανάπτυξη (Ε & Α), οι υλικές υποδομές, οι φιλικές προς το περιβάλλον τεχνολογίες, το ανθρώπινο κεφάλαιο και η γνώση, χωρίς να διακυβεύονται οι στόχοι της οικονομικής σταθερότητας και βιωσιμότητας. Οι δημόσιοι πόροι πρέπει να χρησιμοποιούνται με τον πλέον αποτελεσματικό και αποδοτικό τρόπο. Τα κράτη μέλη μπορούν να συμβάλουν στη συγκράτηση των κατηγοριών δαπανών μέσω των κατάλληλων δημοσιονομικών θεσμών και πλαισίων, όπως η εφαρμογή κανόνων σχετικά με τις δαπάνες, και ο καταρτισμός του προϋπολογισμού με βάση τις επιδόσεις, ώστε να μετακινηθεί το ενδιαφέρον από τις δαπάνες στα πραγματικά επιτεύγματα, και εγκαθιδρύοντας μηχανισμούς αξιολόγησης που να εγγυώνται τον ορθό σχεδιασμό τόσο μεμονωμένων μέτρων όσο και συνολικών δεσμών μεταρρυθμίσεων. Βασικές προτεραιότητες για την οικονομία της ΕΕ είναι να εξασφαλιστεί ότι τα φορολογικά συστήματα και η διάδρασή τους με τα συστήματα παροχών ενισχύουν τα κίνητρα για εργασία και επενδύσεις, προωθούν την οικονομική μεγέθυνση μέσω της αύξησης της απασχόλησης και των επενδύσεων και ενισχύουν την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα των δαπανών, με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας των δημόσιων οικονομικών.

Κατευθυντήρια γραμμή αριθ. 3. Για να προωθηθεί η αποτελεσματική κατανομή πόρων με προσανατολισμό την ανάπτυξη και την απασχόληση

Τα κράτη μέλη πρέπει, τηρώντας τις κατευθυντήριες γραμμές για την οικονομική σταθερότητα και τη βιωσιμότητα, να διαθέσουν μεγαλύτερο μέρος των δημόσιων δαπανών τους σε αναπτυξιακά μέτρα σύμφωνα με τη στρατηγική της Λισαβόνας, να προσαρμόσουν τα φορολογικά τους συστήματα με σκοπό την ενίσχυση του αναπτυξιακού δυναμικού, να εγκαθιδρύσουν μηχανισμούς αξιολόγησης της σχέσης μεταξύ δημόσιων δαπανών και επίτευξης των καθορισμένων στόχων πολιτικής και να εξασφαλίσουν τη γενικότερη συνεκτικότητα των μεταρρυθμιστικών μέτρων.

Βλέπε επίσης ολοκληρωμένη κατευθυντήρια γραμμή «Να ενθαρρυνθεί η βιώσιμη χρησιμοποίηση των πόρων και να ενισχυθούν οι συνέργειες μεταξύ της περιβαλλοντικής προστασίας και της οικονομικής ανάπτυξης» (αριθ. 11).

Εξασφάλιση ότι οι μισθολογικές εξελίξεις συμβάλλουν στην ανάπτυξη και σταθερότητα και συμπληρώνουν τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις

Η εξέλιξη των μισθών πρέπει να συμβάλλει στη σταθεροποίηση των μακροοικονομικών συνθηκών και στην εφαρμογή συνδυασμού οικονομικών πολιτικών ευνοϊκότερου για την απασχόληση. Αυτό προϋποθέτει ότι οι πραγματικές μισθολογικές αυξήσεις παρουσιάζουν αντιστοιχία με το βασικό ρυθμό αύξησης της παραγωγικότητας μεσοπρόθεσμα, και συνάδουν με ποσοστό απόδοσης που επιτρέπει την υλοποίηση επενδύσεων για την προώθηση της παραγωγικότητας, της παραγωγικής ικανότητας και της απασχόλησης. Αυτό προϋποθέτει ότι προσωρινοί παράγοντες, όπως οι διακυμάνσεις της παραγωγικότητας που οφείλονται σε κυκλικούς παράγοντες ή σε έκτακτες αυξήσεις του βασικού πληθωρισμού, δεν θα προκαλούν μη διατηρήσιμες αυξητικές τάσεις των μισθών και ότι οι μισθολογικές εξελίξεις θα αντανακλούν τις συνθήκες της τοπικής αγοράς εργασίας. Στις χώρες των οποίων τα μερίδια αγοράς μειώνονται, είναι απαραίτητες η συγκράτηση των μισθών και μεταρρυθμίσεις για την αύξηση της παραγωγικότητας, ώστε να εξασφαλίζεται η αναπροσαρμογή του κόστους εργασίας ανά μονάδα για την αποκατάσταση της ανταγωνιστικότητας. Τα θέματα αυτά πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο συνεχή διάλογο και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ νομισματικών και δημοσιονομικών αρχών και των κοινωνικών εταίρων στο πλαίσιο του μακροοικονομικού διαλόγου.

Κατευθυντήρια γραμμή αριθ. 4. Για να εξασφαλιστεί ότι οι μισθολογικές εξελίξεις συμβάλλουν στη μακροοικονομική σταθερότητα και την οικονομική ανάπτυξη και για να αυξηθεί η προσαρμοστικότητα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν τη θέσπιση των κατάλληλων πλαισίων και προϋποθέσεων για συστήματα μισθολογικών διαπραγματεύσεων, σεβόμενα παράλληλα πλήρως το ρόλο των κοινωνικών εταίρων, με στόχο να προωθούν εξελίξεις ως προς τους ονομαστικούς μισθούς και το κόστος εργασίας που να παραμένουν συμβατές με τη σταθερότητα των τιμών και την εξέλιξη της παραγωγικότητας μεσοπρόθεσμα, λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες διαφορές ως προς τις δεξιότητες και τις τοπικές συνθήκες των αγορών εργασίας.

Βλέπε επίσης ολοκληρωμένη κατευθυντήρια γραμμή «Να εξασφαλιστεί ευνοϊκή προς την απασχόληση εξέλιξη του κόστους εργασίας και των μηχανισμών καθορισμού των μισθών» (αριθ. 22).

Προώθηση συνεκτικών μακροοικονομικών και διαρθρωτικών πολιτικών και πολιτικών απασχόλησης

Ο ρόλος των υγιών μακροοικονομικών πολιτικών είναι να διαμορφώνουν συνθήκες που να ευνοούν την απασχόληση και την οικονομική ανάπτυξη. Για την αύξηση της παραγωγικότητας και της απασχόλησης μεσοπρόθεσμα, απαιτούνται διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που να συμβιβάζονται με υγιείς δημοσιονομικές θέσεις βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα, και να οδηγούν στην πλήρη αξιοποίηση του αναπτυξιακού δυναμικού και στην ενίσχυσή του. Οι εν λόγω μεταρρυθμίσεις συμβάλλουν επίσης στη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών, τη μακροοικονομική σταθερότητα και την ανθεκτικότητα στους κλυδωνισμούς. Παράλληλα, απαιτούνται κατάλληλες μακροοικονομικές πολιτικές για την πλήρη αξιοποίηση των οφελών από τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις από πλευράς ανάπτυξης και απασχόλησης. Η γενική οικονομική στρατηγική των κρατών μελών πρέπει κατά κύριο λόγο να εξασφαλίζει ότι αυτά διαθέτουν ένα συνεκτικό σύνολο διαρθρωτικών πολιτικών που στηρίζουν το μακροοικονομικό πλαίσιο και αντίστροφα. Ειδικότερα, οι μεταρρυθμίσεις της αγοράς και η επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο πρέπει να βελτιώνουν τη συνολική προσαρμοστικότητα και ικανότητα προσαρμογής των οικονομιών ώστε αυτές να μπορούν να αντιμετωπίζουν και τις κυκλικές διακυμάνσεις της οικονομικής συγκυρίας αλλά και περισσότερο μακροπρόθεσμες εξελίξεις, όπως η παγκοσμιοποίηση και η τεχνολογική πρόοδος. Εν προκειμένω, καθοριστική σημασία έχουν οι μεταρρυθμίσεις των φορολογικών συστημάτων και των συστημάτων παροχών ώστε η εργασία να καταστεί οικονομικά συμφέρουσα και να ελαχιστοποιούνται τα τυχόν αντικίνητρα όσον αφορά τη συμμετοχή στην αγορά εργασίας.

Κατευθυντήρια γραμμή αριθ. 5. Για να ενισχυθεί η συνοχή μεταξύ των μακροοικονομικών και των διαρθρωτικών πολιτικών και των πολιτικών απασχόλησης

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιδιώξουν μεταρρυθμίσεις στις αγορές εργασίας και προϊόντων οι οποίες να οδηγούν παράλληλα στην αύξηση του αναπτυξιακού δυναμικού και στην υποστήριξη του μακροοικονομικού πλαισίου αυξάνοντας την ευελιξία, την κινητικότητα των συντελεστών παραγωγής και την προσαρμοστικότητα των αγορών εργασίας και προϊόντων ως απάντηση στην παγκοσμιοποίηση, στην τεχνολογική πρόοδο, στις μεταβολές της ζήτησης και στις κυκλικές αλλαγές της οικονομικής συγκυρίας. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να δώσουν νέα ώθηση σε φορολογικές μεταρρυθμίσεις και μεταρρυθμίσεις των παροχών ώστε να βελτιωθούν τα παρεχόμενα κίνητρα και να καταστεί οικονομικά συμφέρουσα η εργασία, να αυξήσουν την προσαρμοστικότητα των αγορών εργασίας συνδυάζοντας την ευελιξία στην απασχόληση με την ασφάλεια, και να βελτιώσουν την απασχολησιμότητα με την πραγματοποίηση επενδύσεων στο ανθρώπινο κεφάλαιο.

Βλέπε επίσης ολοκληρωμένη κατευθυντήρια γραμμή «Να προωθηθεί η ευελιξία σε συνδυασμό με την ασφάλεια της απασχόλησης και να μειωθεί ο κατακερματισμός της αγοράς εργασίας λαμβανομένου δεόντως υπόψη του ρόλου των κοινωνικών εταίρων» (αριθ. 21 και 19).

Α.2. ***Εξασφάλιση του δυναμισμού και της εύρυθμης λειτουργίας της ζώνης του ευρώ***

Από τη δημιουργία της ζώνης του ευρώ εδώ και δέκα σχεδόν χρόνια, προστέθηκαν σ' αυτήν τέσσερις ακόμη χώρες. Το ευρώ βοήθησε στην παγίωση της οικονομικής σταθερότητας στις χώρες της ζώνης του ευρώ, εξασφαλίζοντας σε αυτές ευνοϊκούς όρους χρηματοδότησης και αμβλύνοντας τις συνέπειες των εξωτερικών διακυμάνσεων των συναλλαγματικών ισοτιμιών. Οι μέτριες αναπτυξιακές επιδόσεις σε ορισμένα μέρη της ζώνης του ευρώ και οι συνεχιζόμενες αποκλίσεις των αναπτυξιακών ρυθμών και των ποσοστών πληθωρισμού μεταξύ των χωρών της ζώνης του ευρώ προκαλούν αμφιβολίες σχετικά με την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής προσαρμογής στη ζώνη ευρώ, υποδηλώνοντας ενδεχομένως ότι οι οικονομικές πολιτικές και οι δομές διακυβέρνησης δεν έχουν ακόμη προσαρμοστεί εντελώς ώστε να αξιοποιούνται πλήρως τα οφέλη της νομισματικής ένωσης. Δεδομένου ότι οι χώρες της ζώνης του ευρώ δεν μπορούν πλέον να κάνουν ανεξάρτητη χρήση των νομισματικών ή συναλλαγματικών πολιτικών τους, έχει καθοριστική σημασία η υιοθέτηση περαιτέρω διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων για την προώθηση της ομαλής προσαρμογής στους οικονομικούς κλυδωνισμούς και την αποκατάσταση της ανταγωνιστικότητας, ώστε να διασφαλιστεί σταθερά η βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη.

Ο συνδυασμός πολιτικών στη ζώνη του ευρώ πρέπει να στηρίζει την οικονομική ανάπτυξη ενώ παράλληλα να διασφαλίζει τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα και σταθερότητα. Με την παρούσα συγκυρία, είναι σημαντικό ο συνδυασμός των πολιτικών να ενισχύει την εμπιστοσύνη καταναλωτών και επενδυτών, πράγμα που προϋποθέτει επίσης την προσήλωση στο στόχο της μεσοπρόθεσμης σταθερότητας. Η δημοσιονομική πολιτική πρέπει να εξασφαλίζει μια δημοσιονομική θέση που μπορεί να στηρίξει τη σταθερότητα των τιμών και να συνάδει τόσο με την προετοιμασία για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της γήρανσης των πληθυσμών, όσο και με την εξεύρεση ενός συνδυασμού δημοσίων δαπανών και εσόδων ικανού να ενισχύσει την οικονομική ανάπτυξη. Τον Απρίλιο του 2007, η Ευρωομάδα συμφώνησε ότι «εάν εκμεταλλευθούν τις ευνοϊκές κυκλικές συνθήκες, τα περισσότερα μέλη της ευρωζώνης θα επιτύχουν τους οικείους μεσοπρόθεσμους στόχους εντός του 2008 ή του 2009, απώτατος δε στόχος για όλους θα πρέπει να είναι το 2010». Λόγω του μεγάλου μεριδίου του δημόσιου τομέα στην οικονομική δραστηριότητα στη ζώνη του ευρώ, η ποιότητα των δημόσιων οικονομικών επηρεάζει σημαντικά τις οικονομικές επιδόσεις. Εξάλλου, έχει καθοριστική σημασία οι πόροι να δαπανώνται κατά αποτελεσματικό και αποδοτικό τρόπο, ώστε να ενισχύεται το αναπτυξιακό δυναμικό και να ελαχιστοποιούνται οι στρεβλώσεις που προέρχονται από τη χρηματοδότηση της δραστηριότητας του δημοσίου. Η εφαρμογή εκτεταμένων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων θα επιτρέψει στη ζώνη του ευρώ να αυξήσει διαχρονικά το αναπτυξιακό δυναμικό της και να εξασφαλίσει ότι η ισχυρότερη ανάπτυξη δεν θα δημιουργήσει προϋποθέσεις που θα ευνοούσαν μια ενδεχόμενη αύξηση του πληθωρισμού. Καίρια σημασία για τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ είναι η υιοθέτηση μεταρρυθμίσεων που ευνοούν πιο ευέλικτες, χωρίς αποκλεισμούς και ολοκληρωμένες αγορές εργασίας, την τόνωση του ανταγωνισμού στις αγορές προϊόντων και τη βαθύτερη ολοκλήρωση των χρηματοπιστωτικών αγορών, συνοδευόμενων από μακροοικονομικές πολιτικές προσανατολισμένες στην ανάπτυξη και τη σταθερότητα, δεδομένου ότι έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην ικανότητά τους να προσαρμόζονται κατάλληλα στους κλυδωνισμούς.

Για να συμβάλει στη διεθνή οικονομική σταθερότητα και να εκπροσωπεί καλύτερα τα οικονομικά της συμφέροντα, η ζώνη του ευρώ πρέπει απαραιτήτως να διαδραματίσει τον πλήρη ρόλο της στο πλαίσιο της διεθνούς συνεργασίας για τις νομισματικές και οικονομικές πολιτικές. Παρόλο που ο διορισμός προέδρου της Ευρωομάδας με διετή θητεία από το 2005 συνέβαλε στην αύξηση της σταθερότητας όσον αφορά την εξωτερική εκπροσώπηση της ζώνης του ευρώ, η εξωτερική εκπροσώπηση της ζώνης του ευρώ θα πρέπει να βελτιωθεί περαιτέρω με βάση τις ισχύουσες συμφωνίες, ούτως ώστε η ζώνη του ευρώ να αναλάβει ηγετικό στρατηγικό ρόλο στην ανάπτυξη του παγκόσμιου οικονομικού συστήματος, ανάλογο με την οικονομική της βαρύτητα.

Τα αποτελέσματα διάχυσης είναι πιο ισχυρά και η ανάγκη για μια κοινή «ατζέντα» εντονότερη στη ζώνη του ευρώ. Η ύπαρξη κοινού νομίσματος και κοινής νομισματικής πολικής προσφέρει μια πρόσθετη διάσταση στο συντονισμό η οποία θα μπορούσε να ενισχύσει το ρόλο της ζώνης του ευρώ για την εξασφάλιση ανάπτυξης και απασχόλησης για το σύνολο της ΕΕ.

Κατευθυντήρια γραμμή αριθ. 6. Για να συμβάλουν σε μία δυναμική και εύρυθμα λειτουργούσα ΟΝΕ, τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ πρέπει να εξασφαλίσουν καλύτερο συντονισμό των οικονομικών και δημοσιονομικών πολιτικών τους και ιδίως:

1. να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στη βιωσιμότητα των δημοσίων οικονομικών τους τηρώντας πλήρως το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης·

2. να συμβάλουν στη διαμόρφωση ενός συνδυασμού πολιτικών που να υποστηρίζει την οικονομική ανάκαμψη και να είναι συμβατός με τη σταθερότητα των τιμών, και ως εκ τούτου να ενισχύει την εμπιστοσύνη μεταξύ των επιχειρήσεων και των καταναλωτών βραχυπρόθεσμα, ενώ παράλληλα θα είναι συμβατός με τη μακροπρόθεσμη βιώσιμη ανάπτυξη·

3. να επιδιώξουν διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που θα αυξήσουν το μακροπρόθεσμο αναπτυξιακό δυναμικό της ζώνης του ευρώ και θα βελτιώσουν την παραγωγικότητά της, την ανταγωνιστικότητά της και την οικονομική προσαρμοστικότητά της στους ασύμμετρους κλυδωνισμούς, δίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στις πολιτικές απασχόλησης· και

4. να μεριμνήσουν ώστε η επιρροή της ζώνης του ευρώ στο παγκόσμιο οικονομικό σύστημα να είναι ανάλογη της οικονομικής της βαρύτητας.

ΤΜΗΜΑ Β

ΜΙΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις είναι απαραίτητες για την αύξηση του αναπτυξιακού δυναμικού της ΕΕ και την ενίσχυση της μακροοικονομικής σταθερότητας, δεδομένου ότι βελτιώνουν την αποδοτικότητα και την προσαρμοστικότητα της ευρωπαϊκής οικονομίας. Η αύξηση της παραγωγικότητας είναι αποτέλεσμα του ανταγωνισμού, του ανθρώπινου κεφαλαίου, των επενδύσεων και της καινοτομίας. Προϋπόθεση για την ενίσχυση του αναπτυξιακού δυναμικού της Ευρώπης αποτελεί η επίτευξη προόδου όσον αφορά τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης και την αύξηση της παραγωγικότητας. Μετά από μια και πλέον δεκαετία υστέρησης του ρυθμού αύξησης της παραγωγικότητας σε σχέση με τις ΗΠΑ, η αύξηση της παραγωγικότητας της ΕΕ άρχισε να επιταχύνεται από τα μέσα του 2005, παρόλο που σε αρκετούς τομείς υπηρεσιών παρουσιάζει στασιμότητα. Η διατήρηση αυτής της τάσης συνιστά τη βασικότερη πρόκληση για την Ένωση, ιδίως ενόψει της γήρανσης του πληθυσμού της. Λόγω της γήρανσης του πληθυσμού και μόνον εκτιμάται ότι θα μειωθεί περίπου κατά το ήμισυ ο σημερινός ρυθμός δυνητικής ανάπτυξης. Η συνέχιση της ανοδικής πορείας της παραγωγικότητας, η βελτίωση της κατάρτισης, της εξειδίκευσης και των κινήτρων του εργατικού δυναμικού και η αύξηση των δεδουλευμένων ωρών εργασίας έχουν ως εκ τούτου καίρια σημασία για τη διατήρηση και την άνοδο του μελλοντικού βιοτικού επιπέδου και την εξασφάλιση ενός υψηλού επιπέδου κοινωνικής προστασίας. Επιπλέον, η μεγαλύτερη συνεργασία μεταξύ των διαφόρων κυβερνητικών βαθμίδων θα επιτρέψει μια πιο συνεκτική, συντονισμένη και αποτελεσματική χάραξη πολιτικής.

Β.1. *Γνώση και καινοτομία — Κινητήριες δυνάμεις της βιώσιμης ανάπτυξης*

Οι γνώσεις που συσσωρεύονται μέσω των επενδύσεων στην Ε & Α, την καινοτομία, την εκπαίδευση, τις δεξιότητες και τη διά βίου μάθηση αποτελούν παράγοντα καθοριστικής σημασίας για τη μακροχρόνια ανάπτυξη. Οι πολιτικές που αποσκοπούν στην αύξηση των επενδύσεων στη γνώση και στην ενίσχυση των καινοτόμων ικανοτήτων της οικονομίας της ΕΕ βρίσκονται στο επίκεντρο της στρατηγικής της Λισαβόνας για την ανάπτυξη και την απασχόληση. Για τους λόγους αυτούς, τα εθνικά και περιφερειακά προγράμματα για την περίοδο 2007-2013 προβλέπουν περισσότερες επενδύσεις στους τομείς αυτούς σύμφωνα με τους στόχους της Λισαβόνας.

Αύξηση και βελτίωση των επενδύσεων στον τομέα της Ε & Α, με σκοπό τη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Χώρου Γνώσης

Ένα υψηλό επίπεδο Ε & Α βοηθά καθοριστικά τη διαδικασία καινοτομιών και ως εκ τούτου συμβάλλει κατά πολύ στη μελλοντική μας ανταγωνιστικότητα. Η Ε & Α επηρεάζει την οικονομική ανάπτυξη με διάφορους τρόπους: πρώτον, μπορεί να συμβάλει στη δημιουργία νέων αγορών ή διαδικασιών παραγωγής· δεύτερον, μπορεί να οδηγήσει σε σταδιακή βελτίωση ήδη υφιστάμενων προϊόντων και διαδικασιών παραγωγής· τρίτον, αυξάνει την ικανότητα μιας χώρας να απορροφά νέες τεχνολογίες· και τέταρτον, προωθεί το καινοτόμο δυναμικό. Για την επίτευξη βιώσιμης ανάπτυξης, σπουδαίο ρόλο παίζουν οι περιβαλλοντικές τεχνολογίες και η οικολογική καινοτομία.

Η ΕΕ διαθέτει επί του παρόντος περίπου 1,85 % του ΑΕΠ στην Ε & Α (μολονότι το ποσοστό αυτό ποικίλλει από κάτω του 0,5 % έως άνω του 4 % του ΑΕΠ από ένα κράτος μέλος σε άλλο). Το επίπεδο της δαπάνης για Ε & Α ως ποσοστού του ΑΕΠ εμφανίζει ελαφρά υποχώρηση από το 2000. Επιπλέον, μόνο περίπου το 55 % των δαπανών για την έρευνα στην ΕΕ χρηματοδοτείται από τις επιχειρήσεις. Τα χαμηλά επίπεδα ιδιωτικών επενδύσεων στην Ε & Α έχουν αναγνωριστεί ως μία από τις κυριότερες αιτίες για την υστέρηση της ΕΕ έναντι των ΗΠΑ στην καινοτομία. Χρειάζεται να σημειωθεί πρόοδος με ταχύτερους ρυθμούς για τη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Χώρου Έρευνας, καθώς και για την υλοποίηση του στόχου της ΕΕ ως συνόλου να ανέλθουν οι επενδύσεις στον τομέα της έρευνας στο 3 % του ΑΕΠ μέχρι το 2010. Τα κράτη μέλη καλούνται να ανακοινώσουν τους στόχους τους όσον αφορά τις δαπάνες Ε & Α καθώς και τα μέτρα που προτίθενται να λάβουν για να επιτύχουν τους στόχους αυτούς στα εθνικά τους προγράμματα μεταρρύθμισης και στις ετήσιες εκθέσεις εφαρμογής, δίνοντας ιδιαίτερο βάρος στην ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής διάστασης εντός των εθνικών τους πολιτικών στον τομέα της Ε & Α. Το βασικό εγχείρημα συνίσταται στο να καθοριστούν οι γενικοί όροι, τα μέσα και τα κίνητρα προκειμένου οι επιχειρήσεις να επενδύσουν περισσότερο στην έρευνα.

Οι δημόσιες δαπάνες για την έρευνα πρέπει να χρησιμοποιούνται αποτελεσματικότερα και πρέπει να βελτιωθούν οι δεσμοί μεταξύ της δημόσιας έρευνας και του ιδιωτικού τομέα. Οι πόλοι και τα δίκτυα αριστείας πρέπει να ενισχυθούν και οι σύγχρονες ερευνητικές υποδομές να αναπτυχθούν με συντονισμένο τρόπο, οι μηχανισμοί δημόσιας στήριξης πρέπει γενικά να χρησιμοποιούνται καλύτερα για την ενίσχυση της καινοτομίας στον ιδιωτικό τομέα, θα πρέπει δε να εξασφαλιστούν αφενός η αποδοτικότερη χρησιμοποίηση των δημοσίων επενδύσεων και αφετέρου ο διαχειριστικός εκσυγχρονισμός ερευνητικών ιδρυμάτων και πανεπιστημίων. Είναι επίσης απαραίτητο να διασφαλιστεί ότι οι επιχειρήσεις θα δραστηριοποιούνται σε ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον, δεδομένου ότι ο ανταγωνισμός αποτελεί ουσιαστικό κίνητρο για ιδιωτικές επενδύσεις στην καινοτομία. Επιπλέον, πρέπει να καταβληθεί αποφασιστική προσπάθεια για να αυξηθεί ο αριθμός και η ποιότητα των ερευνητών που δραστηριοποιούνται στην Ευρώπη, ιδίως με την προσέλκυση περισσότερων φοιτητών στους κλάδους των επιστημών, των τεχνολογιών και της εφαρμοσμένης μηχανικής, με τη βελτίωση των προοπτικών σταδιοδρομίας και με την ελάττωση των εμποδίων στη διεθνή, την ευρωπαϊκή και τη διατομεακή κινητικότητα των ερευνητών, πράγμα που συνεπάγεται την πρόσληψη και επανενσωμάτωση στο δυναμικό των εξεχόντων εκπατρισμένων ή αλλοδαπών ερευνητών, και των φοιτητών. Η ευρωπαϊκή διάσταση της Ε & Α θα πρέπει να ενισχυθεί όσον αφορά τη συγχρηματοδότηση, τη δημιουργία κρίσιμης μάζας ερευνητών και βέλτιστου αριθμού ερευνητικών υποδομών σε επίπεδο ΕΕ σε τομείς προτεραιότητας για τους οποίους απαιτούνται μεγάλα κεφάλαια, καθώς και με τη μείωση των εμποδίων στην κινητικότητα των ερευνητών, των πανεπιστημιακών δασκάλων και των φοιτητών. Για να ενισχυθεί η ικανότητα δημιουργίας και πρόσληψης νέων γνώσεων, απαιτούνται μεγαλύτερες προσπάθειες για βελτίωση και διατήρηση της ποιότητας της εκπαίδευσης, ιδίως δε της τριτοβάθμιας.

Κατευθυντήρια γραμμή αριθ. 7. Για να αυξηθούν και να βελτιωθούν οι επενδύσεις σε Ε & Α, ιδίως στον ιδιωτικό τομέα, επιβεβαιώνεται ο γενικός στόχος του 3 % του ΑΕΠ για το 2010, με σωστό καταμερισμό μεταξύ ιδιωτικών και δημόσιων επενδύσεων· τα κράτη μέλη θα ορίσουν τα συγκεκριμένα ενδιάμεσα επίπεδα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να αναπτύξουν συνδυασμό μέτρων κατάλληλων για να ενισχύσουν την Ε & Α, και ειδικότερα την Ε & Α των επιχειρήσεων, με τους τρόπους που απαριθμούνται κατωτέρω:

1. βελτιωμένες συνθήκες πλαισίωσης προκειμένου να εξασφαλίζεται η λειτουργία των επιχειρήσεων μέσα σε επαρκώς ανταγωνιστικό και ελκυστικό περιβάλλον·

2. αύξηση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας των δημόσιων δαπανών σε Ε & Α και ανάπτυξη των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα (ΣΔΙΤ)·

3. ανάπτυξη και ενίσχυση κέντρων αριστείας των εκπαιδευτικών και ερευνητικών ιδρυμάτων στα κράτη μέλη και ενδεχομένως δημιουργία καινούργιων, καθώς και βελτίωση της συνεργασίας και της μεταφοράς τεχνολογίας μεταξύ δημοσίων ερευνητικών ιδρυμάτων και ιδιωτικών επιχειρήσεων·

4. ανάπτυξη και καλύτερη χρήση κινήτρων για να δοθεί ώθηση στην ιδιωτική Ε & Α·

5. εκσυγχρονισμός της διαχείρισης ερευνητικών ιδρυμάτων και πανεπιστημίων·

6. εξασφάλιση επαρκούς επάνδρωσης με ερευνητές επαρκών προσόντων, μέσω της προσέλκυσης περισσότερων φοιτητών στους επιστημονικούς, τεχνικούς και τεχνολογικούς κλάδους και της βελτίωσης των προοπτικών σταδιοδρομίας και της ευρωπαϊκής, διεθνούς αλλά και διατομεακής κινητικότητας ερευνητών και προσωπικού τεχνολογικής ανάπτυξης.

Προαγωγή της καινοτομίας

Ο δυναμισμός της ευρωπαϊκής οικονομίας εξαρτάται από την ικανότητά της να δημιουργεί και να καινοτομεί. Πρέπει να δημιουργηθούν οικονομικές συνθήκες που να ευνοούν την καινοτομία, πράγμα που προϋποθέτει εύρυθμη λειτουργία των χρηματοοικονομικών αγορών και των αγορών προϊόντων καθώς και αποτελεσματικά και οικονομικώς προσιτά μέσα για να καθίστανται σεβαστά τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας. Οι καινοτομίες εισάγονται συχνά στην αγορά από νέες επιχειρήσεις, οι οποίες δυσκολεύονται ίσως πολύ να βρουν χρηματοδότηση. Την καινοτομία θα ενισχύσουν επομένως μέτρα για προώθηση της δημιουργίας και της ανάπτυξης καινοτόμων επιχειρήσεων, καθώς και για βελτιωμένη πρόσβαση στη χρηματοδότηση. Η ανάπτυξη πόλων και δικτύων καινοτομίας καθώς και οι υπηρεσίες στήριξης της καινοτομίας που απευθύνονται σε ΜΜΕ μπορούν να προωθήσουν τη διάδοση της τεχνολογίας και τις πολιτικές για μεγαλύτερη ολοκλήρωση των εθνικών συστημάτων καινοτομίας και εκπαίδευσης. Η μεταφορά της γνώσης μέσω της κινητικότητας των ερευνητών, των άμεσων ξένων επενδύσεων ή εισαγωγής τεχνολογιών είναι ιδιαίτερα ευεργετική για χώρες και περιοχές με αναπτυξιακή υστέρηση. Έχει επίσης κομβική σημασία η περαιτέρω ενίσχυση του τριγώνου της γνώσης που σχηματίζουν η Ε & Α, η εκπαίδευση και η καινοτομία. Πιο συγκεκριμένα, η υψηλή ποιότητα των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης είναι εκ των ων ουκ άνευ της αριστείας και της καινοτομίας.

Συνεπώς, η ευρείας βάσης στρατηγική καινοτομίας της ΕΕ πρέπει να επιλαμβάνεται των θεμάτων που αφορούν τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, την τυποποίηση, τη χρήση των δημοσίων συμβάσεων για την ενθάρρυνση της καινοτομίας, τις κοινές τεχνολογικές πρωτοβουλίες, την τόνωση της καινοτομίας σε πρωτοπόρες αγορές, τη συνεργασία μεταξύ τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, έρευνας και επιχειρήσεων που περιλαμβάνει και την καινοτομία του τύπου «ανοικτής πηγής», την προώθηση της καινοτομίας στις περιφέρειες, την καινοτομία στον τομέα των υπηρεσιών και τη μη τεχνολογική καινοτομία, και την καλύτερη πρόσβαση των επιχειρήσεων σε χρηματοδοτικούς πόρους και ειδικότερα σε επιχειρηματικά κεφάλαια.

Είναι ανάγκη η ΕΕ να εξεύρει λύσεις όσον αφορά το σύστημα επίλυσης των διαφορών σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και το κοινοτικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας.

Κατευθυντήρια γραμμή αριθ. 8. Για να διευκολυνθούν όλες οι μορφές καινοτομίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συγκεντρώσουν την προσοχή τους στα εξής:

1. βελτιώσεις των υπηρεσιών υποστήριξης της καινοτομίας, ιδίως για τη διάδοση και τη μεταφορά τεχνολογίας·

2. δημιουργία και ανάπτυξη πόλων, δικτύων και εκκολαπτηρίων καινοτομίας με τη συμμετοχή πανεπιστημίων, ερευνητικών κέντρων και επιχειρήσεων —μη εξαιρουμένων των περιφερειακού και τοπικού επιπέδου— που θα συμβάλλουν στο μετριασμό των τεχνολογικών ανισοτήτων μεταξύ περιφερειών·

3. ενθάρρυνση της διασυνοριακής μεταβίβασης γνώσεων, μεταξύ άλλων ως αποτέλεσμα άμεσων ξένων επενδύσεων·

4. ενθάρρυνση της σύναψης δημοσίων συμβάσεων για καινοτόμα προϊόντα και υπηρεσίες·

5. καλύτερη πρόσβαση στις εγχώριες και διεθνείς χρηματοοικονομικές υπηρεσίες·

6. αποτελεσματικά και οικονομικώς προσιτά μέσα για τη διασφάλιση του σεβασμού των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας.

Η διάδοση τεχνολογιών των πληροφοριών και των επικοινωνιών (ΤΠΕ) σύμφωνα με τους στόχους και τις δράσεις της πρωτοβουλίας i2010 αποτελεί και αυτή σημαντικό μέσο για τη βελτίωση της παραγωγικότητας και κατά συνέπεια της οικονομικής ανάπτυξης. Η ΕΕ δεν κατάφερε να αξιοποιήσει όλα τα οφέλη της τεχνολογίας των πληροφοριών και των επικοινωνιών (ΤΠΕ), ιδίως λόγω της συνεχιζόμενης ανεπάρκειας των επενδύσεων στους τομείς των ΤΠΕ, της οργανωτικής καινοτομίας και των ψηφιακών δεξιοτήτων. Η ευρύτερη και αποτελεσματικότερη χρήση των ΤΠΕ και η εγκαθίδρυση μιας ομοιογενούς ενιαίας αγοράς στις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών θα τονώσει την ανταγωνιστική προοπτική των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων. Προέχει επίσης να περιοριστεί και να εμποδιστεί ο κατακερματισμός της «ηλεκτρονικής εσωτερικής αγοράς» με τη δημιουργία διαλειτουργικών ηλεκτρονικών υπηρεσιών μεταξύ των κρατών μελών σε όλους τους κλάδους. Τα ανοικτά πρότυπα ΤΠΕ είναι χρήσιμα ως βάση για διαλειτουργικότητα και καινοτομία. Θα πρέπει επίσης να κατοχυρωθεί η ασφάλεια των δικτύων, η ασφάλεια και το απόρρητο των πληροφοριών καθώς και η εν γένει σύγκλιση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προωθήσουν τη δημιουργία ευρυζωνικών δικτύων, που να καλύπτουν και τις περιοχές με ανεπαρκή εξυπηρέτηση, ούτως ώστε να αναπτυχθεί η οικονομία της γνώσης και να μειωθούν οι περιφερειακές ανισότητες εξ επόψεως οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής ανάπτυξης, να προαχθεί δε η ανάπτυξη και η καινοτομία σε νέες υπηρεσίες με την ανάπτυξη ευρυζωνικών δικτύων εξαιρετικά μεγάλων ταχυτήτων.

Κατευθυντήρια γραμμή αριθ. 9. Για να διευκολυνθεί η διάδοση και η αποτελεσματική χρήση των ΤΠΕ και να οικοδομηθεί μια κοινωνία της πληροφορίας χωρίς αποκλεισμούς, τα κράτη μέλη θα πρέπει:

1. να ενθαρρύνουν την ευρέως διαδεδομένη χρήση ΤΠΕ από δημόσιες υπηρεσίες, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και νοικοκυριά·

2. να καθορίσουν το αναγκαίο πλαίσιο των σχετικών αλλαγών στην οργάνωση εργασίας του οικονομικού τομέα·

3. να προωθήσουν μια ισχυρή βιομηχανική παρουσία της Ευρώπης στους βασικούς κλάδους των ΤΠΕ·

4. να ενθαρρύνουν την ανάπτυξη ισχυρών βιομηχανιών ΤΠΕ και περιεχομένου, και την καλή λειτουργία των αγορών·

5. να εξασφαλίσουν την προστασία των δικτύων και των πληροφοριών, καθώς και τη σύγκλιση και διαλειτουργικότητά τους με σκοπό την εγκαθίδρυση ενός χώρου πληροφορίας χωρίς σύνορα·

6. να ενθαρρύνουν την ανάπτυξη ευρυζωνικών δικτύων, επίσης και σε περιοχές με ανεπαρκή εξυπηρέτηση, ώστε να αναπτυχθεί η οικονομία με βάση τη γνώση. Βλέπε επίσης ολοκληρωμένη κατευθυντήρια γραμμή «Να προωθηθεί η ευελιξία σε συνδυασμό με την ασφάλεια της απασχόλησης και να μειωθεί ο κατακερματισμός της αγοράς εργασίας, λαμβανομένου δεόντως υπόψη του ρόλου των κοινωνικών εταίρων» (αριθ. 21).

Ενίσχυση των ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων της ευρωπαϊκής βιομηχανικής βάσης

Μια ισχυρή βιομηχανική βάση έχει κομβική σημασία για την οικονομία της Ευρώπης. Η ανταγωνιστικότητα της ΕΕ εξαρτάται από την ικανότητα της οικονομίας να αναπροσανατολίζει τις δραστηριότητες προς τομείς με υψηλότερη παραγωγικότητα. Μια προσέγγιση στην οποία οι κρατικές πολιτικές ευνοούν την καινοτομία και την απασχόληση, και στην οποία οι περιφερειακές και λοιπές πολιτικές είναι προσηκόντως ενσωματωμένες, συντελεί στην αναβάθμιση της βιομηχανικής βάσης της ΕΕ. Πέραν αυτού, για να μεγαλώσει και να διατηρήσει το οικονομικό και τεχνολογικό της προβάδισμα, η Ευρώπη πρέπει να αυξήσει την ικανότητά της να αναπτύσσει και να διαθέτει στην αγορά νέες τεχνολογίες, συμπεριλαμβανομένων των ΤΠΕ και των περιβαλλοντικών τεχνολογιών. Θα πρέπει να αναλυθούν και να αξιοποιηθούν οι συνέργειες από τις κοινές προσπάθειες αντιμετώπισης ερευνητικών, κανονιστικών και χρηματοδοτικών προβλημάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, εκεί όπου τα κράτη μέλη από μόνα τους αδυνατούν λόγω διαστάσεων ή ορίων να καλύψουν με επιτυχία τις ανεπάρκειες της αγοράς. Η ΕΕ δεν έχει ακόμη καταφέρει να αξιοποιήσει πλήρως το τεχνολογικό δυναμικό της. Η ευρωπαϊκή βιομηχανική πολιτική θα πρέπει να προσπαθεί να δημιουργεί ίσους όρους για τις επιχειρήσεις, με βάση τον έντιμο ανταγωνισμό. Η συνεκμετάλλευση της ευρωπαϊκής αριστείας και η ανάπτυξη συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, καθώς και η συνεργασία μεταξύ κρατών μελών σε περιπτώσεις όπου τα οφέλη για την κοινωνία είναι μεγαλύτερα από τα οφέλη για τον ιδιωτικό τομέα, θα βοηθήσουν στην αξιοποίηση αυτού του τεχνολογικού δυναμικού.

Κατευθυντήρια γραμμή αριθ. 10. Για να ενισχύσει τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα της βιομηχανικής της βάσης, η Ευρώπη χρειάζεται έναν ισχυρό βιομηχανικό ιστό σε όλο το έδαφός της. Η άσκηση σύγχρονης και δραστήριας βιομηχανικής πολιτικής συνεπάγεται κατ' ανάγκην την ενίσχυση των ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων της βιομηχανικής βάσης, μεταξύ άλλων και με τη συμβολή στη δημιουργία ελκυστικών συνθηκών για την παραγωγή τόσο αγαθών όσο και υπηρεσιών, ώστε να εξασφαλίζεται η συμπληρωματικότητα των δράσεων σε εθνικό, διακρατικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει:

1. να προχωρήσουν κατ' αρχάς στον προσδιορισμό των παραγόντων προστιθέμενης αξίας και ανταγωνιστικότητας σε νευραλγικούς βιομηχανικούς τομείς, και στην αντιμετώπιση των προκλήσεων της παγκοσμιοποίησης·

2. να εστιάσουν επίσης την προσοχή τους στην ανάπτυξη νέων τεχνολογιών και αγορών.

   α) Τούτο συνεπάγεται ειδικότερα εμμονή στην προώθηση νέων τεχνολογικών πρωτοβουλιών με βάση τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα και τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών, πράγμα που θα βοηθήσει στην αντιμετώπιση των πραγματικών ανεπαρκειών της αγοράς.

   β) Τούτο συνεπάγεται επίσης τη δημιουργία και ανάπτυξη δικτύων περιφερειακών ή τοπικών συσπειρώσεων στην ΕΕ με μεγαλύτερη συμμετοχή μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων.

Βλέπε επίσης την ολοκληρωμένη κατευθυντήρια γραμμή «Να βελτιωθεί η κάλυψη των αναγκών της αγοράς εργασίας» (αριθ. 20).

Ενθάρρυνση της βιώσιμης χρησιμοποίησης των πόρων

Για να στεφθούν μακροπρόθεσμα με επιτυχία οι προσπάθειες της Ένωσης, απαιτείται η αντιμετώπιση μιας σειράς προκλήσεων που αφορούν τους πόρους και το περιβάλλον, οι οποίες εάν δεν ληφθούν υπόψη, ή αν αντιμετωπιστούν με οικονομικά ασύμφορο τρόπο, θα αποτελέσουν τροχοπέδη για τη μελλοντική ανάπτυξη. Οι πρόσφατες εξελίξεις καταδεικνύουν πόσο σημαντικό ρόλο παίζουν η ενεργειακή απόδοση και η προσπάθεια για μεγαλύτερη αντοχή της ευρωπαϊκής οικονομίας στις διακυμάνσεις των τιμών του

πετρελαίου. Απαιτείται ολοκληρωμένη προσέγγιση της πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια προκειμένου να αυξηθεί η ασφάλεια του εφοδιασμού, να εξασφαλιστεί η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας της ΕΕ και η διαθεσιμότητα οικονομικά προσιτής ενέργειας, και να καταπολεμηθεί η αλλαγή του κλίματος. Τόσο τα κράτη μέλη και όσο και η Κοινότητα πρέπει να συμβάλουν στις προσπάθειες για την επίτευξη των στόχων της ΕΕ οι οποίοι προβλέπουν μείωση τουλάχιστον κατά 20 % των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, μερίδιο των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας 20 % καθώς και βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης κατά 20 % μέχρι το 2020, επίσης δε και στις ετοιμασίες για τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά 30 % μέχρι το 2020, ως συμβολή της ΕΕ σε μια παγκόσμια και συνολική συμφωνία για τη μετά το 2012 εποχή, υπό την προϋπόθεση ότι και άλλες ανεπτυγμένες χώρες θα δεσμευθούν για ανάλογες μειώσεις εκπομπών και ότι οι οικονομικά πιο προοδευμένες αναπτυσσόμενες χώρες θα συμβάλουν ικανοποιητικά. Θα πρέπει να χαραχθούν πολιτικές που θα επιδιώκουν επίτευξη των στόχων με τον οικονομικά αποδοτικότερο τρόπο και με τις λιγότερες δαπάνες. Ο χειρισμός της μετάβασης προς την οικονομία χαμηλής έκλυσης διοξειδίου του άνθρακα με τρόπο που δεν θα επηρεάζει την ανταγωνιστικότητα της ΕΕ, θα βοηθά στη χρηστή και βιώσιμη διαχείριση των δημόσιων οικονομικών και θα συμβάλλει σε ευρύτερους αναπτυξιακούς στόχους που συνάδουν με τη στρατηγική της Λισαβόνας για την ανάπτυξη και την απασχόληση, αποτελεί κεντρικό εγχείρημα. Ζωτικής σημασίας είναι ο συνεχής αγώνας των κρατών μελών κατά της αλλαγής του κλίματος προκειμένου η παγκόσμια άνοδος της θερμοκρασίας να μην υπερβεί τα προβιομηχανικά επίπεδα κατά περισσότερο από 2 °C, όπως και η υλοποίηση των στόχων του Κιότο και του 2020 με οικονομικά αποδοτικό τρόπο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να βάλουν τέρμα στη συρρίκνωση της βιοποικιλότητας μέχρι το 2010 και να προστατέψουν τις υπηρεσίες οικοσυστημάτων, ενσωματώνοντας ειδικότερα αυτή την απαίτηση στις άλλες πολιτικές, με δεδομένη τη σπουδαιότητα της βιοποικιλότητας για ορισμένους οικονομικούς τομείς.

Η χάραξη μιας αποδοτικής και βιώσιμης πολιτικής στον τομέα των μεταφορών, μεταξύ άλλων με την πρόβλεψη εσωτερικού καταλογισμού του εξωτερικού κόστους, έχει κρίσιμη σημασία. Η χρήση μέσων της αγοράς για την ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών ζημιών και του κοινωνικού κόστους στις τιμές διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στο πλαίσιο αυτό, προέχει δε να αξιοποιηθεί στο ακέραιο ο επηρεασμός της συμπεριφοράς από τις τιμές. Θα πρέπει επίσης να ενισχυθεί το ενωσιακό σύστημα εμπορίας εκπομπών. Η προώθηση της ανάπτυξης και της χρησιμοποίησης φιλικών προς το περιβάλλον τεχνολογιών και οικολογικών καινοτομιών, η μέριμνα για οικολογικότερες δημόσιες συμβάσεις, με ιδιαίτερη προσοχή στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, και η άρση επιβλαβών για το περιβάλλον επιδοτήσεων μαζί με άλλα μέσα πολιτικής όπως η φορολογία, οι περιβαλλοντικές επιδοτήσεις και η χρέωση τελών, μπορούν να βελτιώσουν την ικανότητα καινοτομίας και να συμβάλουν στη βιώσιμη ανάπτυξη. Για παράδειγμα, οι επιχειρήσεις της ΕΕ κατέχουν ηγετική θέση παγκοσμίως στην ανάπτυξη νέων τεχνολογιών εκμετάλλευσης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Σε ένα πλαίσιο διαρκούς ανοδικής πίεσης των τιμών της ενέργειας και συσσώρευσης απειλών για το κλίμα, είναι σημαντικό να προωθηθούν μέτρα για τη βελτίωση της ενεργειακής αποτελεσματικότητας ως συμβολή τόσο στην οικονομική μεγέθυνση όσο και στη βιώσιμη ανάπτυξη.

Κατευθυντήρια γραμμή αριθ. 11. Για να ενθαρρυνθεί η βιώσιμη χρησιμοποίηση των πόρων και να ενισχυθούν συνέργειες μεταξύ της προστασίας του περιβάλλοντος και της ανάπτυξης, τα κράτη μέλη θα πρέπει:

1. να δώσουν προτεραιότητα στην ενεργειακή απόδοση και τη συμπαραγωγή ενέργειας, στην ανάπτυξη βιώσιμων, ανανεώσιμων μορφών ενέργειας, και στην ταχεία διάδοση φιλικών προς το περιβάλλον και οικολογικά αποτελεσματικών τεχνολογιών, α) εντός της εσωτερικής αγοράς αφενός και ιδίως στους τομείς των μεταφορών και της ενέργειας, μεταξύ άλλων με σκοπό να καταστεί η ευρωπαϊκή οικονομία λιγότερο ευάλωτη στις διακυμάνσεις της τιμής του πετρελαίου, και β) προς τον υπόλοιπο κόσμο αφετέρου, ως πεδίου σημαντικών εξαγωγικών δυνατοτήτων·

2. να προωθήσουν την ανάπτυξη μέσων για την εσωτερίκευση του εξωτερικού περιβαλλοντικού κόστους και την αποσύνδεση της οικονομικής μεγέθυνσης από την περιβαλλοντική υποβάθμιση. Η υλοποίηση αυτών των προτεραιοτήτων θα πρέπει να ευθυγραμμίζεται με την υφιστάμενη κοινοτική νομοθεσία και με τις δράσεις και τα μέσα που προτείνονται στο πρόγραμμα δράσης για τις περιβαλλοντικές τεχνολογίες (ΕΤΑΡ), μεταξύ άλλων με τους ακόλουθους τρόπους: α) τη χρήση μέσων που βασίζονται στην αγορά, β) τα επιχειρηματικά κεφάλαια και τη χρηματοδότηση της έρευνας και ανάπτυξης (Ε & Α), γ) την προώθηση μεθόδων βιώσιμης παραγωγής και κατανάλωσης, συμπεριλαμβανομένης της μέριμνας για οικολογικότερες δημόσιες συμβάσεις, δ) την απόδοση ιδιαίτερης προσοχής στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και ε) τη μεταρρύθμιση των επιδοτήσεων που έχουν ιδιαίτερα αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και δεν συμβιβάζονται με τη βιώσιμη ανάπτυξη, με στόχο τη σταδιακή εξάλειψή τους·

3. να επιδιώξουν ως στόχο να αναχαιτιστεί η συρρίκνωση της βιοποικιλότητας μέχρι το 2010, ιδίως με ενσωμάτωση αυτής της απαίτησης στις άλλες πολιτικές, με δεδομένη τη σπουδαιότητα της βιοποικιλότητας για ορισμένους οικονομικούς τομείς·

4. να συνεχίσουν τον αγώνα κατά της αλλαγής του κλίματος, υλοποιώντας τους στόχους του Κιότο με οικονομικά αποδοτικό τρόπο, ιδίως όσον αφορά τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.

Βλέπε επίσης ολοκληρωμένη κατευθυντήρια γραμμή «Να προωθηθεί η αποτελεσματική κατανομή των πόρων με προσανατολισμό την ανάπτυξη και την απασχόληση» (αριθ. 3).

Β.2. *Να καταστεί η Ευρώπη ελκυστικότερος τόπος επενδύσεων και εργασίας*

Η ελκυστικότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως τόπου επενδύσεων εξαρτάται μεταξύ άλλων από το μέγεθος και το άνοιγμα των αγορών της, το κανονιστικό της πλαίσιο και την ποιότητα του εργατικού δυναμικού και των υποδομών της.

Ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς σε έκταση και σε βάθος

Ενώ το επίπεδο ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς αγαθών είναι ικανοποιητικό, οι αγορές υπηρεσιών παραμένουν, είτε νόμω είτε έργω, μάλλον κατακερματισμένες. Η πλήρης και έγκαιρη εφαρμογή της οδηγίας για τις υπηρεσίες θα αποτελέσει σημαντικό βήμα προς την υλοποίηση της ενιαίας αγοράς υπηρεσιών. Η κατάργηση όλων των εμποδίων, μεταξύ άλλων μέσω της μείωσης των διοικητικών επιβαρύνσεων στις διασυνοριακές δραστηριότητες, θα συμβάλει στην αξιοποίηση του ανεκμετάλλευτου δυναμικού του τομέα των υπηρεσιών της Ευρώπης. Προέχει η βελτίωση του φορολογικού περιβάλλοντος. Η λειτουργία της ενιαίας αγοράς μπορεί να βελτιωθεί με συνεχείς προσπάθειες για αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής, για εξάλειψη του ζημιογόνου φορολογικού ανταγωνισμού καθώς και με ενισχυμένη φορολογική συνεργασία μεταξύ κρατών μελών —και σε ευρωπαϊκό ενδεχομένως επίπεδο— λαμβανομένων συγχρόνως υπόψη των εθνικών αρμοδιοτήτων. Στον τομέα αυτόν θα συνεχιστεί η εργασία που περιλαμβάνει μεταξύ άλλων την εξάλειψη των εμποδίων της εσωτερικής αγοράς. Τέλος, η πλήρης ολοκλήρωση των χρηματοπιστωτικών αγορών με την υλοποίηση της στρατηγικής που εκτίθεται στη Λευκή Βίβλο για τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες 2005-2010 θα έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγής και της απασχόλησης, επιτρέποντας μια αποτελεσματικότερη κατανομή κεφαλαίων και βελτιώνοντας τις συνθήκες χρηματοδότησης των επιχειρήσεων.

Τα κράτη μέλη έχουν σημειώσει πρόοδο στην ενσωμάτωση των οδηγιών για την εσωτερική αγορά. Παρ' όλα αυτά, η περαιτέρω βελτίωση θα συνεχίσει να αποτελεί προτεραιότητα, ώστε να μπορέσουν να αξιοποιηθούν τα οφέλη της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς. Επιπλέον, όπως καταδεικνύεται από τον υψηλό αριθμό διαδικασιών για παράβαση που έχει κινήσει η Επιτροπή, συχνά οι οδηγίες, είτε τυπικά είτε ουσιαστικά, δεν εφαρμόζονται με τον ορθό τρόπο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ανταλλάσσουν βέλτιστες πρακτικές μεταξύ τους και να συνεργάζονται με την Επιτροπή ώστε να διασφαλίζεται ότι οι πολίτες τους και οι επιχειρήσεις θα επωφελούνται πλήρως από τη νομοθεσία της εσωτερικής αγοράς. Για παράδειγμα, υπάρχουν σημαντικά περιθώρια περαιτέρω βελτίωσης των πρακτικών στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων. Οι βελτιώσεις αυτές αποδεικνύονται από την αύξηση του ποσοστού των δημοσίων συμβάσεων που τυγχάνουν δημόσιας προβολής. Επιπλέον, πιο ανοιχτές διαδικασίες προμηθειών θα οδηγήσουν σε σημαντικές δημόσιες οικονομίες για τα κράτη μέλη.

Κατευθυντήρια γραμμή αριθ. 12. Για να αναπτυχθεί σε έκταση και σε βάθος η εσωτερική αγορά, τα κράτη μέλη θα πρέπει:

1. να επιταχύνουν την ενσωμάτωση των οδηγιών της εσωτερικής αγοράς στο εθνικό δίκαιο·

2. να δώσουν προτεραιότητα στην αυστηρότερη και καλύτερη επιβολή της νομοθεσίας για την εσωτερική αγορά·

3. να καταργήσουν τα εναπομείναντα εμπόδια στις διασυνοριακές δραστηριότητες·

4. να εφαρμόσουν αποτελεσματικά τους κανόνες της ΕΕ περί δημοσίων συμβάσεων·

5. να προωθήσουν μια πλήρως λειτουργούσα εσωτερική αγορά υπηρεσιών, διαφυλάσσοντας παράλληλα το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο·

6. να επιταχύνουν την ολοκλήρωση των χρηματοπιστωτικών αγορών με τη συνεπή και συγκροτημένη εφαρμογή του σχεδίου δράσης για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες. Βλέπε επίσης την ολοκληρωμένη κατευθυντήρια γραμμή «Να βελτιωθεί η κάλυψη των αναγκών της αγοράς εργασίας» (αριθ. 20).

Εξασφάλιση ανοικτών και ανταγωνιστικών αγορών εντός και εκτός Ευρώπης

Η ύπαρξη ενός ανοικτού παγκόσμιου συστήματος εμπορικών συναλλαγών έχει ζωτική σημασία για την ΕΕ. Είμαστε η μεγαλύτερη δύναμη του κόσμου στο εμπόριο και τις επενδύσεις, και το άνοιγμά μας επιτρέπει στη βιομηχανία την εξοικονόμηση παραγωγικών δαπανών, εξασφαλίζει χαμηλότερες τιμές για τους καταναλωτές, παρέχει ανταγωνιστικά κίνητρα στις επιχειρήσεις και ευνοεί τις νέες επενδύσεις. Συγχρόνως, είναι σημαντικό για την ΕΕ να χρησιμοποιεί την επιρροή της στις διεθνείς διαπραγματεύσεις πιέζοντας για μεγαλύτερο άνοιγμα των αγορών που τελικά θα οδηγεί σε αμοιβαία οφέλη. Συνεπώς, η ΕΕ θα τηρήσει με σταθερότητα τη δέσμευσή της να καταργήσει κάθε φραγμό στο εμπόριο και τις επενδύσεις, και θα εξακολουθήσει να αντιτάσσεται σθεναρά στις αθέμιτες εμπορικές και επενδυτικές πρακτικές και στη στρέβλωση του ανταγωνισμού. Προέχει επίσης η συνεργασία με τους βασικούς εμπορικούς μας εταίρους με σκοπό τη δημιουργία κοινού χώρου συμβατών κανονιστικών διατάξεων και προτύπων, η οποία περιλαμβάνει και τη συνεργασία σε διεθνές επίπεδο για μεγαλύτερη αποδοτικότητα και σταθερότητα των διεθνών χρηματοοικονομικών αγορών.

Η πολιτική ανταγωνισμού συνέβαλε ευρέως στη δημιουργία ίσων όρων ανταγωνισμού για τις επιχειρήσεις στην ΕΕ. Θα ήταν επίσης ιδιαίτερα χρήσιμο να εξεταστεί το ευρύτερο κανονιστικό πλαίσιο όσον αφορά τις αγορές, ώστε να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις που θα επιτρέψουν στις επιχειρήσεις να ανταγωνίζονται αποτελεσματικά, ιδίως με τη συνεκτίμηση των εξωτερικών πτυχών της ανταγωνιστικότητας κατά την ανάπτυξη και εφαρμογή των εσωτερικών μας πολιτικών. Ένα ακόμα μεγαλύτερο άνοιγμα των ευρωπαϊκών αγορών στον ανταγωνισμό μπορεί να επιτευχθεί με μείωση του γενικού επιπέδου των κρατικών ενισχύσεων που εξακολουθούν να χορηγούνται. Το εγχείρημα αυτό πρέπει να συνοδεύεται από αναδιάταξη αυτών των κρατικών ενισχύσεων υπέρ της στήριξης ορισμένων οριζόντιων στόχων. Στην προσπάθεια αυτή συνέβαλε η αναθεώρηση των κανόνων σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις.

Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που διευκολύνουν την είσοδο στην αγορά είναι ιδιαίτερα αποτελεσματικές για την ενίσχυση του ανταγωνισμού. Μπορούν να είναι ιδιαίτερα σημαντικές σε αγορές που προστατεύονταν προηγουμένως από τον ανταγωνισμό λόγω αντιανταγωνιστικής συμπεριφοράς, ύπαρξης μονοπωλίων, υπερβολής κανονιστικών ρυθμίσεων (επί παραδείγματι τα συστήματα γενικών και ειδικών αδειών, το ελάχιστο απαιτούμενο κεφάλαιο, τα νομικά εμπόδια, το ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων, οι ελεγχόμενες τιμές κ.λπ. μπορούν να παρεμποδίσουν την ανάπτυξη ενός πραγματικά ανταγωνιστικού περιβάλλοντος), ή λόγω μέτρων προστασίας του εμπορίου.

Επιπλέον, η εφαρμογή μέτρων που έχουν συμφωνηθεί όσον αφορά το άνοιγμα των βιομηχανιών δικτύου στον ανταγωνισμό (στους τομείς της ηλεκτρικής ενέργειας και του αερίου, των μεταφορών, των τηλεπικοινωνιών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών) θα πρέπει να συμβάλει στη γενική μείωση των τιμών και στη διεύρυνση της προσφοράς, διασφαλίζοντας παράλληλα την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος σε όλους τους πολίτες. Οι αρχές ανταγωνισμού και οι ρυθμιστικές αρχές πρέπει να διασφαλίζουν τον ανταγωνισμό στις απελευθερωμένες αγορές. Θα πρέπει να διασφαλιστεί η ικανοποιητική παροχή ποιοτικά υψηλών υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος σε προσιτή τιμή.

Οι συνειδητοποιημένοι καταναλωτές που κάνουν ενημερωμένες επιλογές ανταμείβουν ταχύτερα τους αποτελεσματικά λειτουργούντες επιχειρηματίες. Απαιτούνται εντατικότερες προσπάθειες για να βελτιωθεί η εφαρμογή της νομοθεσίας για τους καταναλωτές, που να τους δίνει λόγο και να ανοίγει την εσωτερική αγορά σε πιο έντονο ανταγωνισμό σε επίπεδο λιανικής.

Το άνοιγμα προς τον έξω κόσμο για το εμπόριο και τις επενδύσεις, με την αύξηση τόσο των εξαγωγών όσο και των εισαγωγών, αποτελεί σημαντικό κίνητρο για την ανάπτυξη και την απασχόληση και μπορεί να ενισχύσει την πραγματοποίηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων. Ένα ανοικτό και ισχυρό σύστημα κανόνων για το παγκόσμιο εμπόριο είναι ζωτικής σημασίας για την ευρωπαϊκή οικονομία. Η επιτυχής ολοκλήρωση μιας φιλόδοξης και ισορροπημένης συμφωνίας στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων του γύρου της Ντόχα, καθώς και η ανάπτυξη διμερών και περιφερειακών συμφωνιών ελευθέρων συναλλαγών, αναμένεται να ανοίξουν ακόμα περισσότερο τις αγορές στο εμπόριο και στις επενδύσεις, γεγονός που θα συμβάλει στην αύξηση του αναπτυξιακού δυναμικού. Η ΕΕ είναι έτοιμη να συνδράμει τους εμπορικούς και επενδυτικούς της εταίρους στην προώθηση παγκόσμιων προδιαγραφών και ειδικότερα με την υποστήριξη δημιουργίας ικανοτήτων σε αναπτυσσόμενες χώρες.

Κατευθυντήρια γραμμή αριθ. 13. Για να εξασφαλιστούν ανοικτές και ανταγωνιστικές αγορές εντός και εκτός Ευρώπης, και να αποκομιστούν οφέλη από την παγκοσμιοποίηση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να δώσουν προτεραιότητα στα εξής:

1. άρση κανονιστικών, εμπορικών και άλλων εμποδίων που παρακωλύουν αδικαιολόγητα τον ανταγωνισμό·

2. αποτελεσματικότερη εφαρμογή της πολιτικής ανταγωνισμού·

3. επιλεκτική εξέταση των αγορών και των κανονιστικών ρυθμίσεων από τις αρχές ανταγωνισμού και τις ρυθμιστικές αρχές, προκειμένου να εντοπιστούν και να εξαλειφθούν τα εμπόδια στον ανταγωνισμό και στην πρόσβαση στην αγορά·

4. μείωση των κρατικών ενισχύσεων που στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό·

5. σύμφωνα με το κοινοτικό πλαίσιο, αναπροσανατολισμός των ενισχύσεων προς τη στήριξη ορισμένων οριζόντιων στόχων, όπως η έρευνα, η καινοτομία και η βελτιστοποίηση του ανθρώπινου κεφαλαίου και η αντιμετώπιση καλά προσδιορισμένων αδυναμιών της αγοράς·

6. προώθηση του ανοίγματος προς τα έξω, σε πολυμερές επίσης πλαίσιο·

7. πλήρης εφαρμογή των συμφωνηθέντων μέτρων όσον αφορά το άνοιγμα των βιομηχανιών δικτύου στον ανταγωνισμό, προκειμένου να εξασφαλιστεί αποτελεσματικός ανταγωνισμός σε ολοκληρωμένες αγορές ευρωπαϊκής κλίμακας. Παράλληλα, σημαντικό ρόλο σε μια ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία έχει να διαδραματίσει η παροχή, με προσιτές τιμές, ποιοτικά υψηλών υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος.

Βελτίωση του ευρωπαϊκού και του εθνικού ρυθμιστικού πλαισίου

Οι κανονιστικές ρυθμίσεις στην αγορά έχουν ουσιώδη σημασία για τη δημιουργία ενός περιβάλλοντος στο οποίο να μπορούν να πραγματοποιούνται εμπορικές συναλλαγές σε ανταγωνιστικές τιμές. Συμβάλλουν επίσης στη διόρθωση των ανεπαρκειών της αγοράς ή στην προστασία των φορέων της. Εντούτοις, η σωρευτική επίπτωση της νομοθεσίας και των ρυθμίσεων μπορεί να δημιουργήσει σημαντικό οικονομικό κόστος. Για το λόγο αυτό οι ρυθμίσεις πρέπει να είναι καλά σχεδιασμένες, αναλογικές και να αναθεωρούνται τακτικά. Η ποιότητα του ευρωπαϊκού κανονιστικού περιβάλλοντος και των αντίστοιχων εθνικών είναι θέμα κοινής δέσμευσης και επιμερισμού ευθύνης σε επίπεδο τόσο ΕΕ όσο και κρατών μελών.

Το πνεύμα βελτίωσης της νομοθεσίας έχει αρχίσει να ριζώνει στην ΕΕ. Στην προσέγγιση της Επιτροπής για τη βελτίωση της νομοθεσίας, εξετάζονται προσεκτικά οι οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές επιπτώσεις των νέων ή αναθεωρούμενων ρυθμίσεων, προκειμένου να διαπιστωθούν πιθανότητες αρνητικών συσχετισμών και συνεργειών μεταξύ διαφόρων στόχων πολιτικής. Πέραν αυτού, η δυνατότητα απλούστευσης του υφιστάμενου ρυθμιστικού πλαισίου, που συμπεριλαμβάνει τις διοικητικές επιβαρύνσεις, εξετάζεται λεπτομερώς και αξιολογούνται οι επιπτώσεις της στον ανταγωνισμό. Τέλος, η Επιτροπή έχει υιοθετήσει κοινή προσέγγιση για τη μέτρηση του διοικητικού κόστους της νέας και της υφιστάμενης νομοθεσίας της ΕΕ, και έχει οριστεί ο φιλόδοξος στόχος να μειωθεί μέχρι το 2012 κατά 25 % ο φόρτος που προκύπτει από τη νομοθεσία της ΕΕ και από τη μεταφορά της στην εθνική νομοθεσία.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θέσουν εξίσου φιλόδοξους εθνικούς στόχους μείωσης στους τομείς της αρμοδιότητάς τους. Για να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος, θα πρέπει να προωθηθούν δραστήρια οι ηλεκτρονικές δημόσιες υπηρεσίες και τυχόν άλλα εργαλεία ΤΠΕ που χρησιμοποιούνται ευρέως από τα κράτη μέλη. Γενικότερα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υιοθετήσουν μια συγκροτημένη και σαφή στρατηγική για τη βελτίωση της νομοθεσίας, περιλαμβανομένων των κατάλληλων θεσμικών δομών, των μηχανισμών παρακολούθησης και των απαιτούμενων πόρων, στην οποία θα συμπράττουν και οι ενδιαφερόμενοι κύκλοι. Τα κράτη μέλη πρέπει να αξιολογούν συστηματικά το κόστος και τα οφέλη των νομοθετικών πρωτοβουλιών και των αναθεωρήσεων. Θα πρέπει να βελτιώσουν την ποιότητα της νομοθεσίας, διατηρώντας συγχρόνως τους στόχους τους, και να απλοποιήσουν την υφιστάμενη νομοθεσία. Θα πρέπει να πραγματοποιούν ευρείες διαβουλεύσεις για το κόστος και τα οφέλη των νομοθετικών πρωτοβουλιών, ιδίως όταν υπάρχουν αρνητικοί συσχετισμοί μεταξύ των διαφόρων στόχων των πολιτικών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να εξασφαλίζουν ότι θα λαμβάνονται πλήρως υπόψη οι πιθανές εναλλακτικές δυνατότητες αντί νομοθετικών ρυθμίσεων. Αυτό έχει μεγάλη σημασία για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ), οι οποίες συνήθως δεν διαθέτουν επαρκείς πόρους για να ανταποκριθούν στις κανονιστικές απαιτήσεις που επιβάλλονται τόσο από την Κοινότητα όσο και από την εθνική νομοθεσία. Συνεπώς, θα πρέπει να εξεταστεί με ιδιαίτερη προσοχή το κατά πόσον οι ΜΜΕ μπορούν να εξαιρούνται εντελώς ή εν μέρει από τις διοικητικές απαιτήσεις.

Κατευθυντήρια γραμμή αριθ. 14. Για να δημιουργηθεί ανταγωνιστικότερο επιχειρηματικό περιβάλλον και να ευνοηθεί η ιδιωτική πρωτοβουλία μέσω της βελτίωσης της νομοθεσίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει:

1. να μειώσουν το διοικητικό φόρτο που βαρύνει τις επιχειρήσεις, και ιδίως τις μικρές και μεσαίες και τις νεοσύστατες επιχειρήσεις·

2. να βελτιώσουν την ποιότητα των υφισταμένων και των νέων νομοθετικών ρυθμίσεων, διασφαλίζοντας παράλληλα τους στόχους τους, με μια συστηματική και αυστηρή εκτίμηση των οικονομικών, κοινωνικών (συμπεριλαμβανομένης της υγείας) και περιβαλλοντικών επιπτώσεών τους, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη και υπολογίζοντας ακόμα καλύτερα τον διοικητικό φόρτο που συνεπάγονται οι νομοθετικές ρυθμίσεις, καθώς και τις επιπτώσεις στην ανταγωνιστικότητα, συν τοις άλλοις και από την ουσιαστική εφαρμογή των ρυθμίσεων αυτών·

3. να ενθαρρύνουν τις επιχειρήσεις να αναπτύξουν την εταιρική τους κοινωνική ευθύνη.

Η Ευρώπη πρέπει να προωθήσει αποτελεσματικότερα το επιχειρηματικό της πνεύμα και χρειάζεται περισσότερες επιχειρήσεις πρόθυμες να επιδοθούν σε δημιουργικά ή καινοτόμα εγχειρήματα. Με τις διάφορες πολιτικές θα πρέπει να δημιουργηθεί ένα πλαίσιο για καινοτόμες ΜΜΕ που έχουν τη δυνατότητα να παράγουν πρόσθετη αξία και υψηλό βαθμό ανάπτυξης. Πρέπει να ενθαρρυνθεί η διάδοση της επιχειρηματικότητας με όλες τις μορφές εκπαίδευσης και κατάρτισης για την απόκτηση των σχετικών προσόντων. Η διάσταση της επιχειρηματικότητας θα πρέπει να ενσωματωθεί στη διαδικασία διά βίου μάθησης από το σχολείο. Είναι επίσης σκόπιμο να ενθαρρυνθούν οι συμπράξεις με επιχειρήσεις. Η σύσταση και η ανάπτυξη επιχειρήσεων μπορεί επίσης να ενθαρρυνθεί με τη βελτίωση των προϋποθέσεων πρόσβασης στη χρηματοδότηση, την αποτελεσματικότερη χρηματοοικονομική διαμεσολάβηση και την ενίσχυση των οικονομικών κινήτρων. Αυτά θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν τη διαμόρφωση φορολογικών συστημάτων που να επιβραβεύουν την επιτυχία, τη μείωση του μη μισθολογικού κόστους εργασίας και τη μείωση του διοικητικού φόρτου για τις νεοσύστατες επιχειρήσεις με την παροχή υπηρεσιών στήριξης των επιχειρήσεων, ιδίως για τους νέους επιχειρηματίες, και τη δημιουργία μονοαπευθυντικών θυρίδων. Ιδιαίτερη έμφαση πρέπει να δοθεί στη διευκόλυνση της μεταβίβασης κυριότητας, μεταξύ άλλων και οικογενειακών επιχειρήσεων, και στη βελτίωση των διαδικασιών εξυγίανσης και αναδιάρθρωσης, ιδίως με αποτελεσματικότερη πτωχευτική νομοθεσία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να ευνοήσουν τη διάδοση των ΤΠΕ στις ΜΜΕ για βελτίωση της παραγωγικότητας και τόνωση των εξαγωγών, προωθώντας τις διοικητικές διαδικασίες μέσω ηλεκτρονικού δικτύου. Πρέπει να δοθεί η δέουσα προσοχή στις ιδιαίτερες δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες επιχειρηματίες, να προσδιοριστούν δε και να αναπτυχθούν τρόποι υποστήριξης για την αύξηση του αριθμού γυναικών επιχειρηματιών. Οι προτάσεις που θα αποτελέσουν μέρος του «νόμου για τις μικρές επιχειρήσεις» της ΕΕ τις οποίες θα υποβάλει η Επιτροπή, θα πρέπει να είναι σχεδιασμένες κατά τρόπο που να συμβάλλει στην αξιοποίηση του δυναμικού ανάπτυξης και δημιουργίας απασχόλησης των ΜΜΕ.

Κατευθυντήρια γραμμή αριθ. 15. Για να προωθηθεί μια περισσότερο επιχειρηματική νοοτροπία και να δημιουργηθεί ένα υποστηρικτικό περιβάλλον για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ), τα κράτη μέλη θα πρέπει:

1. να βελτιώσουν την πρόσβαση στη χρηματοδότηση, ώστε να ενθαρρύνουν τη δημιουργία και ανάπτυξή τους, ιδίως με μικροδάνεια και άλλες μορφές επιχειρηματικών κεφαλαίων·

2. να ενισχύσουν την παροχή οικονομικών κινήτρων, μεταξύ άλλων με την απλούστευση των φορολογικών συστημάτων και τη μείωση του μη μισθολογικού κόστους εργασίας·

3. να ενισχύσουν το καινοτόμο δυναμικό των ΜΜΕ·

4. να παρέχουν σχετικές υπηρεσίες υποστήριξης, όπως η δημιουργία μονοαπευθυντικών θυρίδων και η προώθηση εθνικών δικτύων στήριξης για επιχειρήσεις, ώστε να ενθαρρύνουν τη σύσταση και την ανάπτυξή τους σύμφωνα με το χάρτη των μικρών επιχειρήσεων. Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενισχύσουν την κατάρτιση και εκπαίδευση των ΜΜΕ στην επιχειρηματικότητα. Θα πρέπει επίσης να διευκολύνουν τη μεταβίβαση κυριότητας, να εκσυγχρονίσουν κατά περίπτωση την οικεία πτωχευτική νομοθεσία και να βελτιώσουν τις διαδικασίες εξυγίανσης και αναδιάρθρωσης.

Βλέπε επίσης ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές «Να προωθηθεί η αποτελεσματική κατανομή των πόρων με προσανατολισμό την ανάπτυξη και την απασχόληση» (αριθ. 3) και «Να διευκολυνθούν όλες οι μορφές καινοτομίας» (αριθ. 8, 23 και 24).

Επέκταση και βελτίωση των ευρωπαϊκών υποδομών

Η ύπαρξη σύγχρονων υποδομών (μεταφορές, ενέργεια και ψηφιακές επικοινωνίες) είναι παράγοντας που επηρεάζει την ελκυστικότητα των τόπων εγκατάστασης. Διευκολύνει την κινητικότητα των προσώπων, των αγαθών και των υπηρεσιών σε ολόκληρη την Ένωση. Με τη μείωση του κόστους των μεταφορών και των επικοινωνιών και με το άνοιγμα των αγορών, τα διασυνδεδεμένα και διαλειτουργικά διευρωπαϊκά δίκτυα συμβάλλουν στην ενίσχυση του διεθνούς εμπορίου και στη διατήρηση της δυναμικής της εσωτερικής αγοράς. Επιπλέον, η εν εξελίξει ελευθέρωση των ευρωπαϊκών βιομηχανιών δικτύου ενισχύει τον ανταγωνισμό και αυξάνει την αποτελεσματικότητα στους εν λόγω τομείς.

Όσον αφορά μελλοντικές επενδύσεις στις ευρωπαϊκές υποδομές, θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην υλοποίηση 30 κομβικής σημασίας έργων στον τομέα των μεταφορών που έχουν προσδιοριστεί από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στο πλαίσιο των κατευθυντήριων γραμμών για το διευρωπαϊκό δίκτυο (ΤΕΝ) μεταφορών, καθώς και στην ολοκλήρωση των διασυνοριακών έργων ταχείας εκκίνησης στους τομείς των μεταφορών, της ανανεώσιμης ενέργειας και των ευρυζωνικών επικοινωνιών καθώς και της έρευνας που έχουν προσδιοριστεί στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας για την ανάπτυξη, και την υλοποίηση των άλλων έργων για τις μεταφορές με την υποστήριξη του Ταμείου Συνοχής. Είναι απαραίτητο να αντιμετωπιστούν τα σημεία συμμόρφωσης των εσωτερικών υποδομών. Η καθιέρωση κατάλληλων συστημάτων διαμόρφωσης τιμών για τις υποδομές μπορεί να συμβάλει στην αποτελεσματική χρήση των υποδομών και την ανάπτυξη ισορροπίας μεταξύ τρόπων μεταφοράς.

Κατευθυντήρια γραμμή αριθ. 16. Για να επεκταθούν, να βελτιωθούν και να διασυνδεθούν οι ευρωπαϊκές υποδομές και για να ολοκληρωθούν τα διασυνοριακά έργα προτεραιότητας, με ειδικότερο στόχο τη μεγαλύτερη ολοκλήρωση των εθνικών αγορών στη διευρυμένη ΕΕ, τα κράτη μέλη θα πρέπει:

1. να αναπτύξουν κατάλληλες προϋποθέσεις για μεταφορές, ενεργειακές μορφές και τεχνολογίες πληροφοριών και επικοινωνιών (ΤΠΕ) —κατά προτεραιότητα αυτές που υπάγονται στα διευρωπαϊκά δίκτυα μεταφορών (ΤΕΝ)— οι οποίες να αξιοποιούν αποδοτικά τους πόρους, με τη συμπλήρωση των κοινοτικών μηχανισμών, ιδίως σε μεθοριακές και απόκεντρες περιοχές, ως απαραίτητη προϋπόθεση για το επιτυχές άνοιγμα των βιομηχανιών δικτύου στον ανταγωνισμό·

2. να εξετάσουν την ανάπτυξη συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα·

3. να εξετάσουν την καθιέρωση κατάλληλων συστημάτων διαμόρφωσης τιμών για τις υποδομές, προκειμένου να διασφαλισθεί η αποτελεσματική χρήση των υποδομών και η βιώσιμη εξισορρόπηση των διαφόρων τρόπων μεταφοράς, δίδοντας έμφαση στη μεταφορά τεχνολογίας και στην καινοτομία και λαμβάνοντας δεόντως υπόψη το περιβαλλοντικό κόστος και τις επιπτώσεις στην ανάπτυξη.

Βλέπε επίσης ολοκληρωμένη κατευθυντήρια γραμμή «Να διευκολυνθεί η διάδοση και η αποτελεσματική χρήση ΤΠΕ και να αναπτυχθεί μια κοινωνία της πληροφορίας χωρίς κανενός είδους αποκλεισμούς» (αριθ. 9).

Βρυξέλλες, 14 Μαΐου 2008.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. BAJUK